

DOTZE FICCIONS SOBRE EL FUTUR D'EUROPA

Poemes sobre Europa

Juana Adcock

Pau Badia

Traducció de Hara Kraan

DE L'AMOR I LES LLENGÜES MORIBUNDES

Amb les nostres llengües maternes fracturades

amb el nostre anglès d'estar per casa

amb la nostra habitació de lloguer

en el nostre país estranger

amb els nostres amics migrants

de mica en mica vam construir

un vocabulari propi.

Per exemple:

kamilo, que ve de la meva paraula per dir "caminar"

i de la teva per dir "camell"

volia dir “el recorregut fet pel desert”

pardo eren “els punts de llum

que et cremen els ulls quan mires al sol”,

o “vespre” o “gat pèl-roig”

però *kamilopardo* volia dir: “bonic” o “fem fills”

thalassa, de la teva paraula per dir “mar”

i de la meva per dir “talar arbres”

es feia servir per dir “se’m fa un nus a l’estómac”

o “ho entenc”,

o “ho estimem perquè és inabastable,

com l’extrem de l’arc de Sant Martí,

la singularitat d’una distància,

per propera que sigui”.

Vam crear una sintaxi pròpia.

Perdíem constantment la noció del temps present.

Obviàvem els articles.

Els somnis els vèiem, no els teníem.

L’objecte indirecte no existia.

El futur era un acte de voluntat pura. Per exemple:

shlixá, que vol dir “disculpa’m”,

es feia servir per dir “que potser tens un cigarret?”

amb aquest “potser” com per fer-ho més suau,

com quan et truquen de l’ajuntament per dir-te

que d'aquí deu minuts tiraran a terra casa teva

en comptes d'agafar-te per sorpresa.

També hi havia coses que no es podien mai:

la paraula *amargura*

o la paraula *perdó* davant d'una crítica.

*

Un dia vaig haver de marxar. A treballar,

a servir l'exèrcit o al funeral del meu avi.

Tu et vas haver de quedar. Acabar el teu llibre, o l'escola,

o preparar te de cúrcuma per a la teva mare.

A l'altra banda de l'oceà,

em vaig deixar foradar els ulls pel sol punyent

i vaig controlar cada múscul de la cara

perquè no es contragués.

M'imaginava un fil de seda que unia el meu llagrima al teu.

D'aquell fil en vaig dir *pardo*, i vaig cantar cançons al meu avi moribund.

Para això he vingut, em deia jo.

Para era una preposició nova

que volia dir "des de" i també "cap a",

referida a origen i destinació.

Tenia l'avantatge afegit que, per tu,

la paraula *para* volia dir "al costat" i també "més enllà",

com quan la gent es fa costat

a les verdes i les madures.

Cada nit m'adormia repetint la paraula *thalassa*

a cada alenada, com si una onada es trenqués contra el penya-segat

on s'alçava casa teva.

Pensava que això t'ajudava a dormir.

Em vas escriure una carta on deies

que feia mesos que no dormies.

Que les onades t'aguditzaven els sentits

*

Abans de separar-nos

jugàvem a un joc

per passar les hores i els quilòmetres

que anàvem deixant enrere:

Exoume spiti stin Tourkia? Tenim casa a Turquia?

Nai, exoume. Sí? On?

Stin Eskişehir, a prop de la mesquita central.

Ah, sí, és veritat. És on vam fer un esplèndid tiberi

després del ramadà.

Kai exoume spiti stin Aboudabi?

Nai, n'hi tenim.

Ai, me n'havia oblidat. Quants dormitoris té, aquella?

En té cinc i una piscina.

I qui en té cura mentre no hi som?

Un empresari i la seva família.

M'alegro de saber que se'n cuida tant.

Exoume spiti stin Costa Rica?

Sí, *exoume spiti* a Costa Rica.

Tens raó, és la que sembla una casa alemanya?

Sí. *Kai exoume spiti stin...* el Japó?

Nai, exoume, stin Tòquio. És bonica però massa petita.

Per això no hi anem gaire.

Kai exoume spiti stin Glaskovi?

Nai, kardia mou. Te'n recordes? Aquella mansió de Hyndland

que sembla un castell. Allà ens hi agrada passar

els mesos de tardor.

Kai exoume spiti stin Mumbai?

Sí, la que té vint-i-set pisos

col·locats aparentment a l'atzar

com peces de Jenga.

Està prou bé però es triga massa

per anar d'una habitació a l'altra.

Em podria morir abans d'aconseguir

caminar tot aquell passadís.

Exoume spiti stin Finlàndia?

Sí, allò només és una cabaneta de luxe.

Està bé a l'estiu, quan la resta d'Europa

és un forn.

Kai stin Austràlia?

Sí, una casa colonial molt bohèmia

amb un gran jardí. Allà és on et vaig guanyar

l'altre dia jugant a bàsquet.

Kai exoume spiti stin Mèxic?

Nai, i després d'un llarg viatge

sempre ens omplim la panxa

amb menjars deliciosos.

Kai stin...

I així, no ens sentíem mai deseparats, per molt que fugíssim

de tota mena de desgràcies

CARTES AL SUD GLOBAL

Estimat Sud,

He après a desfer-me

com el punt del dret d'una bufanda

que vaig descartar al principi.

Quan estiro el fil del teixit

es multiplica com en un miracle.

El deixo penjar, flux i

tot arrugadet

en petites formes de "w"

i apreng a començar de nou.

*

Estimat Sud,

Gràcies per enviar-nos les teves exquisideses X

Quanta amanida d'alvocat i de quinoa creus que he de menjar

perquè m'hi càpiga aquell vestit? X

A canvi, t'envio aquests acords comercials

que mai vas aprovar X

Aquestes armes per assassinar a petita i gran escala X

Aquests drons X

Saps que avui el cel està molt gris? X

Però el pastís de xocolata era deliciós X

T'ho explicaré: aquí X

signem tots els missatges amb una *crux decussata*

se suposa que representa un petó X

però sembla una prohibició com "no passeu", o "mort per tortura", com X

el missatge s'acaba en aquest precís punt X

aquí X

on les dues línies, la teva i la meva X

s'enfronten. X

On el meu llavi superior i el teu llavi inferior

es troben: un petó embolcallat

de dolor.

Els nostres petons són així. X

*

Estimat Sud,

~~El petó potser recorda un dolor obscur i masculí.~~

~~El màrtir de la creu en forma d'X~~

~~no tenia nom:~~

~~li deien "andras": ἀνδρας~~

~~que vol dir, simplement, "home".~~

~~És com si nosaltres, desarrelats, també haguéssim estat buscant~~

~~un nom tot aquest temps.~~

*

Estimat Sud,

He buscat el teu rastre en els comentaris del meu Instagram.

Una cantonada on hi ha el logo de Coca-Cola pintat a mà a la paret

i una bandada de gossos salvatges ensumen les escombraries.

Per mi tu eres un gos fantasma que em seguia

allà on anés. Era d'una raça creuada de color

blanc groguenc: vell i lletjot, mai bordava

ni tenia gana.

De nit, saltironava i esgarrapava el terra amb les ungles.

Sospirava al meu costat, esgotat de tant caminar.

Aquí, al nord, hem eliminat tots els fantasmes

amb les papereres que no complien la normativa

i amb això

ens hem oblidat de la mort: perillós,

viure així. Però els teus fantasmes

encara es passegen per la ciutat.

*

Benvolgut Sud,

Recordo el tuf de carn podrida damunt del ciment calent

els puntets de saliva a la comissura d'uns llavis tot just desvetllats

l'aire dens de partícules, l'aire greixós

i l'espectacle del capvespre a través de la pols

i com el cel, de la nit a trenc d'alba, escalfava com llums de fira.

Aquella nit vaig caminar descalça per la foscor com una captaire.

El clavegueram inundat, les escombraries apilades en piràmides.

~~Les bandades de rates i de gossos abandonats~~

~~i de gossos fantasma abandonats.~~

Ara soc al costat benestant del mur, però sempre he estat

en aquest costat

del mur: fins i tot quan caminava descalça era una turista.

~~Els guardes insomnes no em van demanar mai la identificació ni els motius~~

~~per traspasar la tanca dels pobles on dormien els nens rics~~

~~rere les reixes, sota les plàcides palmeres.~~

*

Estimat Sud,

Vaig poder-me comprar un terreny on tu ets
pel preu d'uns dotze entrepans al nord.
A la part ombrívola, hi vaig construir un cobert X.
I a l'assolellada, vaig jeure damunt l'herba X.
Vam cobrir les vostres costes amb gratacels, ben cert.
Vam emblanquinar les estructures i distribuir-hi finestres.
Vam pensar que sempre aniríem allà de vacances.
Que suraríem panxa enlaire en piscines a tocar del mar.
Als restaurants, arrugues de seda rosa
com anemones enmig de la brisa salada.
Les monedes lluent dringaven
dins dels barrets de músics vinguts de terres llunyanes.
Menjàvem peix, fet sencer a la brasa, tot i que
a vegades no sabíem com treure
les espines. Al nord no ens havíem d'amoïnar
d'això. Algú ho feia per nosaltres.
Jo, per exemple, no sabia que es podia separar de cop
tota l'espina enganxada a la carn,
estirant cap i cua alhora
com si fos un dibuix animat de Hannah Barbera.

*

Estimat Sud,

A les muntanyes, les fosses encara són obertes. Els cossos

encara s'hi amunteguen. No tenen nom, perquè ja se sap
que tots som un. Que el nord i el sud
som tots, fins i tot el dia a dia,
dormint amuntegats en una pila,
en una tomba, dalt la serra. Ens cau
una pluja càlida al damunt. Ens inflem. Alimentem els coiots i mirem enlaire
quan el tren udola a través de la calor en la distància.

*

Estimat Sud,
Com que la duia sempre amb mi, dins meu,
no vaig notar mai la profunditat del dolor en el teu rostre.
Ara m'ho miro amb detall: el teu silenci pueril
el teu genoll pelat i el teus pantalons de polièster de color vi
plens de pols, el teu peu calcigant la grava.
~~Sempre hi havia un munt de grava,~~
~~no?~~
~~O era runa?~~

*

Estimat Sud,
Ara els gratacels són buits
el seu procés de petrificació el motlle negatiu
dels cossos que un cop hi van habitar.
~~Quins bernats ermitans els adoptaran com a~~

nova closca? D'on venen?

*

Estimat Sud,

Em sap greu saber que ho has perdut

tot.

La teva casa familiar

és un munt de pedres.

Però tu encara ets a la porta

d'aquest munt de pedres

i dius amb entusiasme *chai, chai!*

i em convides a prendre un te.

ÚS DELS VERBS DE STELLER A LA SEVA DESCRIPCIÓ DE LA VACA MARINA, CAÇADA FINS A LA SEVA EXTINCIÓ NOMÉS 27 ANYS DESPRÉS DE SER DESCOBERTA PELS EUROPEUS. *DE BESTIIS MARINIS*, 1751.

capturada / resistent / utilitzada / distanciada / mastega / jeu en decúbit ventral / creix / augmenta / creix / creixen / substitueix / mastega / es mou com ho fan els llavis del bestiar / s'estripa / tallat / tallat / s'estova si es bull / tallat com un tauler d'escacs / bullida / dona de si / es podria moure / es pot moure / moure's / mastegar

situat al paladar / expressat amb un nom desconegut / no es pot anomenar / està inserit / són perforats / estan inserits / excavats / hi caben / explicarà / s'estiren cap enrere / perforat / creix / substitueixen / substitueix / talla / creix / creix / excavat / s'estén cap avall com un arc / fan un doble buit / creix / està desfilat / acaba / està inserit / concorda / amb un moviment que puja i baixa avança violentament / lluita per escapar / això va passar per pura casualitat

camina com amb els peus / lluita / es resisteix / té tendència a nedar / abraça / s'agafa i alhora permet que l'abracin / són exactament com homes / encara no han parit / no està inflada / treure llet en grans quantitats dels exemplars morts de la mateixa que de les vaques / tallada / donar llet / s'obté exprimint-la / bullida / aconsegueix fàcilment / acaba / entra / tallada / tallada / no es van trobar / es van trobar / tenen aquesta forma arrodonida / vista / s'insereix / es mou / esdevenir / es va fer / es va perforar / havia penetrat / tallada /

va portar / va pensar / va tallar / va veure / va passar / tallada / havia estat llogat / va substituir els diners / es va cansar / inspeccionar / quadricular com un tauler d'escacs / oferir un espectacle agradable / tallar

no va presumir d'haver trobat / haver trobat / discutir totalment en fals / jeure davant / no es guarden / però es guarden / era prova irrefutable / es va rentar a fons / no són iguals a tot arreu / es buida per poder rebre / tallada / tallada / va passar

ho sento molt / no vaig pensar / impossible de fer sense l'ajuda de molts homes / va pensar / va veure / va tallar / no va veure ni va voler fer conjectures / està distant / forma una espècie de cavitat / nodreix / descansa / acabat / tallada / trobada / ocultada a causa de la lenta i inquietant mort de l'animal / distant / resplendeix com un arbre / tallada

confiar / observada / només hi veia a través d'una gelosia / vista / afirmant / explicant / observada / capturada / destrossar amb les dents / robar / estudiant / preocupada / escrivint / llogar / espedaçar / elogiat / emportar-s'ho a casa / va veure / portar com a mínim el botí / narrant / alimentar / no va veure mai / no va sentir mai / va veure / desinformat / descriure / fer com l'home platònic / s'assembla / fa la sensació de ser com / alimenta / no dir res / movent-se / va passar / indefensa i incapaç de fugir / se l'hauria de domesticar / es pot domesticar a còpia d'estúpidesa i avarícia / va passar

ganxo / retingut / va prendre / va entrar / va aguantar / es va incorporar / aguantant / va colpejar / va aguantar tot i els seus esforços frenètics per resistir-se / va arrossegar / va aguantar / derrotat per cops incessants / reduït a la passivitat total amb les llances / rematat amb ganivets i altres armes / arrossegat fins a terra ferma / tallat quan encara era viu

no va trobar / pensar / això passa / no respiren com els peixos / pot empassar millor / més fàcil d'atrapar / desplaçar-se / alliberar-se arrancant el ganxo que té clavat a la pell / va veure / atrapat / esforços per ajudar / intents de bolcar el vaixell / intents de treure a cops de cua el ganxo clavat a l'esquena d'un altre exemplar ferit / se'n va sortir diverses vegades / tallar / trobat encara a l'espera / no emet cap so / només respira profundament i sembla que sospiri quan està ferit / no es decideix a estipular el valor dels seus ulls i les seves orelles / hi veu i hi sent poc / sembla eludir i menystenir l'ús d'aquests òrgans

s'ha escrit / publicat en anglès a Londres / corresponen / diu / diu / cacera / apropar-se sigil·losament sense parlar / capturats en grans quantitats / menjar / anomenats pels habitants, en la seva llengua / se n'ha d'explicar la utilitat / s'utilitzen / estireu-lo / utilitzeu-lo de la mateixa manera que / utilitzeu / es torna groc com la mantega de maig / no es pot comparar

es pot guardar / s'aproxima / gairebé es pot fer servir per / la seva utilitat no s'ha de menystenir / es mou amb suavitat, parint / es pot guardar / viu / prevé / preservant / funcionar encara amb més energia / cuinat / distingir / s'assembla / amb prou feines es nota la diferència / quan es bull es torna tendre de seguida / bullint / s'infla com un garrí / adopta / realment no rebutja / s'acaba assemblant a la carn de bou en conserva / no vam

intentar fer gran cosa / hi havia una gran abundància / es mou

DOLÇ DE CULLERA

Els carrers de la ciutat famolenca

em temptaven amb els seus tarongers

resplendents.

Globus de sol cantaven contes d'aigua dolça

contra el blau abombolat.

Era com si la ciutat on vivia la teva mare

fes setmanes que no mengés.

L'ombra empolsinava

les parets blanques,

imitacions dels hotels d'estiu.

No s'esmorzava al balcó.

Ni els fantasmes hi anaven, ja.

Carrers grisos amb piles de taronges i jo vaig preguntar

per què la gent no en menjava.

Tu deies que eren amargues,

incomestibles si no se'n feia conserva.

La teva mare somicava ajaguda al sofà:

mamá mamita mami, cridava

a la seva mare, tots els hospitals tancats.

Tu hi anaves cada quatre hores

a donar-li la medecina amb una cullera.

No va explicar mai per què era.

Ella obria la boca amb tota confiança.

La calor de la casa m'asfixiava

i em passava els dies contemplant rengleres de formigues

a la plaça Exarchia. Un anarquista sense dents

em va oferir un cartró de vi.

("Què donaria per una copa de caloreta del *Sud*!")

Em va parlar d'un amic seu mort a cops

pels feixistes. D'un altre amic

que va sucumbir a l'heroïna. D'un altre

a qui van expulsar de la facultat d'Enginyeria

per les retallades a la universitat. D'un altre

amic a qui van detenir per ser gai.

La preocupació m'impedia escoltar-lo. Sabia

que ell tenia l'amor envasat

en algun lloc, com un pot de deliciosa mermelada

de Porto. En deien "dolç de cullera",

on la guardava? Vaig cargolar

un altre cigarret, expectant.

Volia que em donessin l'amor a cullerades:

l'amargura recoberta de sucre cristal·litzat:

jo, com un cadellet afamat, xuclant inconscientment

l'or de les peladures, de les flors enganxoses
tallades en cristall. Això és el que volia.
La teva mare no sabia
que s'estava morint.
S'empassava la medecina com una bona noia.
No feia preguntes.
Jo volia que raonessis amb ella: mare
t'estàs morint. Estem tristos.
Plorem. T'estem agraïts. Adéu-siau.
Tenia tot el dret a saber
que aquells eren els seus últims dies?
Perquè tu no vas parlar -
perquè ella no va fer preguntes -
jo em vaig posar a fer conserves
amb taronges polsegoses que robava del carrer.
La meva carn, feta pols- la meva pell, pesant com un metall.
Vaig pensar que si no m'alimentaven a mi
jo alimentaria els altres amb el mateix fi.
Vaig provar de cantar mentre el sucre entrava en ebullició:
tu nombre es un nombre común como las margaritas
però em vaig quedar sense veu. Afegeix-hi més sucre:
No endolcim el que és amarg
sinó que afegim amargor al sucre.

Encara que sembli que el sucre ens ajuda a empassar l'amargor

és l'amargor la que fa que el sucre sigui comestible.

Li dona profunditat.

(La mare no es va tornar a casar.

El record del pare li va devastar

l'ànima. El fill mamava

dels seus pits negrosos, i era fosc.

La gola se m'omplia amb les despulles

de la seva parla.)

Enderrocaven les cases.

Deixaven la gent al carrer

però jo seguia estirant-te

la màniga per aconseguir

el dolç de la cullera, d'amagat.

Te'm vas treure del damunt cridant com la teva mare,

però pocs dies després em vas dir a cau d'orella:

s'agapó.

L'amor era un odi galopant *agazapado*

d'agulla i esponja.

Vaig fer més conserves. En vaig dur pots

a la plaça d'Exarchia.

Volia alimentar els anarquistes afamats

completament sagrat com un sant.

“On ho has trobat, això?” em preguntaven.

“Les taronges es faran malbé,

s’amunteguen i es podreixen al carrer.

Estem envoltats d’abundància,

només has de saber on mirar!”

Em pensava que havia après els seus

mètodes, la seva llengua.

Deien, “Necessites diners per fer foc,

per coure les taronges amb sucre durant hores. I el sucre,

quant ha costat?”

Diari rellegit i reescrit en primera i tercera persona

Mireia Sallarès

El mar gris

Eluned Gramich

Dos bitllets a Namíbia

Djaimilia Pereira de Almeida

Reflexions sobre el futur d’Europa des d’una avioneta
laosiana

Irene Solà

La ficció europea

Cristina Morales

El sistema de signes de Sala-Babot

Borja Bagunyà

L'odi

Kallia Papadaki

Dues lletres

Nina Yargekov

Poemes sobre Europa

Juana Adcock

Juana Adcock

Juana Adcock és poeta i traductora, nascuda a Mèxic l'any 1982. Escriu en castellà i en anglès i els seus textos han estat inclosos en publicacions com *Magma Poetry*, *Shearsman*, *Gutter*, *Glasgow Review of Books*, *Asymptote* i *Words Without Borders*. El seu primer recull de poemes, *Manca* (Tierra Adentro, 2014; Argonáutica, 2019), explora l'anatomia de la violència a Mèxic i va ser considerat un dels millors llibres de poesia publicats al país l'any 2014. També és autora d'*Split* (Blue Diode Press). El 2016 va ser reconeguda com una de les 'Deu noves veus d'Europa' per l'organització *Literature Across Frontiers*. Ha participat a nombrosos festivals internacionals i la seva obra ha estat traduïda a més de 10 de llengües. Viu a Glasgow, on també es dedica a la música amb els grups *Las Mitras* i *The Raptors*.